

SLOVENSKI NAROD.

zahaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, eznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Za sé!

Času primerno se nam vidi, da spregovorimo nekaj besed ne v svojo lastno obrambo, temveč radi tega, da si olehčamo srce in da odkrijemo brez okolščin slavnemu občinstvu svoje stališče, koje smo za sedaj zavzemali in koje bode list zavzel tudi v prihodnje vsaj toliko časa, dokler bode „Narodna tiskarna“ v sedanjih rokah.

Čitatelji so itak že uganili, o čem hočemo spregovoriti!

Naš list bil je vedno dosleden v tem, da tistih polunarodnih značajev, ki rasejo posebno na Ljubljanskih tleh, in se kakor trepetlika v sapi tresejo pred vsakim odločnim korakom, ni preveč ljubil. To so tisti značaji, ki so zaljubljeni v nemščino in v prvi vrsti v nemške napise, ter nam pri vsaki priliki dajejo dobre svete, da naj bi le polagoma naprej tavali in se ogibali vsega, kar bi morda preveč oškodovalo blaženo nemščino! Takih značajev torej ne ljubimo in pri svojem delovanju se nismo nikdar nanje ozirali! Tako smo postopali tudi sedaj, ko se je povrnil slovenski operni pevec v belo Ljubljano in napravil svoj koncert. Vsi smo menili, da bode to koncert za Slovence ali vsaj pričakovali, da bode program oziral se na to, da je ogromna večina Ljubljanskega prebivalstva slovenska. To bi se bilo tem lažje dalo doseči, ker se tudi nemške skladbe, proti kojim ničesar nimamo, lahko v slovenski besedi pojó. Ker se to ni zgodilo, ter so se glavne točke pele v nemškem jeziku, smo še danes prepričani, da se je po dotičnem koncertu žalila slovenska narodnost v tem mestu. Slovesno obljubljamo, da hočemo tudi v prihodnje, kolikor časa bode „Narodna tiskarna“ v sedanjih rokah, proti enakim polovičarskim, narodni značaj našega mesta kažečim podjetjem resno in najodločnejšo besedo spregovoriti, posebno tedaj, če se nam bode tako polovičarstvo od narodne strani usiljevalo! Kdor ni z nami, bodi proti nam!

Pri taci prilikah se pa prav rado pripeti, da se oglašajo ljudje, ki niso niti naši politični somišljeniki, niti naši naročniki, ter nam dopošiljajo liste, ki mrgo'é žaljivih izrazov, tako da časih ne vemo,

sedimo li še v redakciji, ali pa že na Ljubljanskem gradu. Tu imamo izgled v pismu Ljubljanskega notarskega kandidata, s kojim smo se te dni pečali. Ne štejemo ga mej svojimi političnimi somišljeniki, in radi ga pogrešamo mej svojimi naročniki. Ko pa se je naš list izrekel proti zgoraj navedenemu koncertu in to ne radi osebe dotičnega opernega pevca, ki itak tukaj v poštev ne pride, temveč radi nemščine, ki se je nam s tem koncertom urivala, zasedel je omenjeni gospod svojega konjiča, in izlil je nad nas pismo, v katerem se je predrznil govoriti o duševni naši podlosti, o naši surovosti in o gnjevu, s kojim ga ta podlost navdaja. Kdor teh izrazov ne umé, naj si jih preloži na nemško, pa bode vedel, kako infamni so, posebno tedaj, če jih piše olikani človek! In sedaj se zahteva, da naj bi uredništvo „Slovenskega Naroda“ z mirno krvjo pogoltnilo te v resnici skrajno neoliktane napade ter naj bi kazalo trdo kožo, kakor jo ima krokodil, ali kaka druga povcdnja lazečina iz tropičnih dežel. Nikdar ne! Ne smé se misliti, da smo kakí težaki, ki vsakdanji list kar iz rokava stresemo brez truda in napora! Da si se mnogo zabavlja proti listu, ne sme se misliti, da se pri naših akromnih sredstvih vsakdanja številka kar meni nič tebi nič skupaj atlači, tako da v redakciji družega ne počenjamo, nego da lenarimo in spimo! Kdor pravično sodi naše razmere, mora nam priznati, da se, ker nimamo niti stalnih sotrudnikov niti stalnih dopisovalcev, pošteno trudimo in da v pravem pomenu besede živimo v potu svojega obraza! Zategadelj nas pa kratkomalo ni volja ponujati svoj hrbet v javno porabo, da bi smel z jermeni tleskati po njem vsakdo, komur ni všeč naša narodna odločnost ali pa ta ali ona beseda v našem listu! Tudi v prihodnje ne bomo nikdar molče požrli takih psov, kakor je bila ona o gnjusni duševni podlosti in to tudi tedaj ne, če nam jo vrže kak drug veljak v obraz, nego je dr. Ignacij Kotnik v Ljubljani. To smo hoteli povedati, da se ne bode mislilo, da smo kaka bosenska raja, na kojoj je smel vsak Turek pljuvati, ne da bi mu bilo pričakovati primerne odgovora. Zatorej še jedenkrat naglašamo, da ne prekličemo ničesar, kar smo pisali, bodi si proti

nemškutarskemu koncertu, bodi si proti oprčnikom tega koncerta! Tudi v prihodnje bomo vsikdar povzdignili svoj glas proti vsakemu nemškutarenju, izvirajočemu iz narodnih krogov. Kdor pa nas neoliktano napada, dobil bode vselej primeren odgovor, ker nočemo, da bi se ukoreninila vera, da so uredniki „Slovenskega Naroda“ kaki zavrženci, kakor so bili to v starem veku in še pozneje glediščni glumači. Kdor hoče piti pelin, naj ga pije sam, ali mi smo v svesti, da nam vsled svojega delovanja pri „Slovenskem Narodu“ ni treba piti grenkobe: da nam nikakor ni po božji milosti določeno, da bi nas smel obrcati vsakdo, komur pisava lista pri tej ali oni priliki ni všeč. To je naše stališče in na tem stališču ostanemo tudi v prihodnje!

Profesor Šuklje.

Poslanec Šuklje je v zadnjem svojem govoru s pomosom povdarjal, da stoji za njim in za njegovo stranko masa slovenskega naroda. Da se spozna, kako opravičena je bila ta trditev, naj ponatissimo članek, kateri je priobčil sinočni „Slovenec“:

„Profesor Šuklje je zopet govoril in sicer v proračunski debati. O profesorju Šukljeju in o njegovem imenovanem govoru se sedaj po časopisih mnogo govori. Predno objavimo njegov govor, se pač spodobi, da tudi mi izrazimo svoje mnenje o tem najnovejšem proizvodu veleblagorodnega gospoda profesorja. Mi smo imeli že večkrat, vzlasti po katoliškem shodu priliko govoriti o njem. Naši bralci vedo, da smo imeli i vselej neugodno časnikarsko dolžnost, ustaviti se spoštovanju, ki se je pojavljalo učenosti in modrosti in temeljitosti gosp. Šukljeja. Kedar koli je nastopal v naši domovini ta posebni mož, vedno smo morali mi zatrevati, da so njegove misli, ali če mislij ni bilo, vsaj njegove domišljije našim težajam popolnoma nasprotné. In to izjavljamo tudi glede zadnjega njegovega govora, ki je vreden drug njegove „besede“ v Novem Mestu prošlega leta.

Na svojo kožo je govoril profesor Šuklje že večkrat in tudi zadnjič v državnem zboru, ne na našo in on sam je odgovoren za to. Slovesno odklanjamo vsako zvezo z njim in z

LISTEK.

Šolska slika.

Srbaki spisal L. K. Lazarevič. Preložil J. P. Planinski. (Dalje.)

II.

Naša šola je bila v neki priprosti koči. V nji je bila jedna večja soba za deco, jedna majhna za učitelja in kuhinja, v kateri je spal tudi sluga. Glavna soba, šola, je bila nizka, kakor sploh cela hiša. Nje dveri so držale na šolsko dvorišče, a z leve so bile še jedne, skozi katere je učitelj hodil. Vedno diši vse po prahu in človeškem znoji. Okna so bila s papirjem podlepljena. Na zidu je visela stara lesena slika sv. Save. Bila je že vsa zakajena in razpokana, da se je komaj izpoznal svetnik. Samo zgoraj, kjer je glava, svetijo se oči, in kamorkoli v šoli stopiš, povsod gledajo v tebe. Resnobra, črne, prodirajo ti v dušo in kakor da te nekaj prašajo. Jaz vem, kadar sem sam v šoli, poloti se me nekak strah in ne smem se ozreti tje. Vse se mi zdi, da bo nekaj ispregovoril in gledam, da čim prej pobegnem iz sobe.

Učitelj je bil neki krojač, kateremu se je

slaba godila, zelo miren in častit človek. Po ves dan sedi v šoli, ponoči pa šije popovske kape in jih pošilja v mesto. Komaj da je kaj več znal od onega, kar je deci govoril. V cerkvi je pel, ali glasu prav za prav ni imel nikakoršnega. Pop ga je večkrat uril, ali našega dobrega učitelja se ni malo ne nič prišlo. Vender se je trudil, kolikor je vedel in znal. V nobeno stvar v selu se ni vtikal, vsakomur je ustrezal, a popa se je bal. Uprav, kakor ga ne bi bilo živga. Mi smo bili z njim zadovoljni: kakeršen je, takšen je — naš je! Jaz se ga ne bi niti spominjal tu, da ni imel deleža pri Marijini vzgoji. Videli boste, kako!

Lepo se brinejo za Maro v Glivičevi hiši. Napreduje dete, da ti je milina pogledati. Ženske kar tekmujejo mej seboj, katera ji bo dala kaj boljšega in katera jo bo bolj obdarila. Ni ji bilo še niti leto dni, a že je imela nogovic, srajčic, robcev in drugih stvari polno skrinjico.

Ko je izpolnila leto in devet mesecev, dozida pop v sporazumljenji s selom tik hiše še jedno sobo in vzame dete z Ikonijo k sebi. Njima dvema jedno sobo, a sebi drugo. Tako ga niti ženske ne motijo, ki vsak dan pohajajo Maro, jo vodijo v svoje hiše in dovajajo zopet k popu.

Rastla je v hiši svojega očeta do svojega

osemega leta. V mraku nekega dne sedé pop, kum Ninko in Stanoje Gluvič na popovem dvorišči. Tedaj prične pop:

— Čuješ, kume, in ti, brat Stanoje! Dete, kakor vidita, raste, hvala Bogu, in napreduje. Še malo, pa si bo sama spletalala lase. Jaz sem, pravi, mnogo mislil in si ubijal glavo, kaj naj počnem z njo. Treba je, da se dete polagoma uči domačega reda in posla. Kaj se bo naučila, pravi, v moji hiši, kjer ni niti preslice, nikari li kolovrata? A tudi Ikonija se je postarala, da se komaj drži na nogah. Kaj vidva, pravi, mislita? Dajmo se dogovoriti najprej mi, potlej pa vprašajmo tudi druge pametne ljudi, da vidimo, kaj porekó oni.

— Jaz pravim, da jo date zopet k meni v hišo, deje Gluvič.

— Kaj pak! pravi kum Ninko. Pri tebi je bila skoraj dve leti, a pri meni samo jedno nedeljo. Ampak dajte dete meni v hišo. Pri meni je tudi zadruga večja, a hvala Bogu, pametna so mi deca, tudi pri meni se utegne marsičemu naučiti.

— Hvala ti, kume! deje pop. Tako nekako sem tudi sam mislil. Jutri se dogovorimo tudi z narodom, pa v božjem imeni naj gre dete v svojo hišo in naj prične nauk! (Dalje prih.)

njegovimi trditvami. Prof. Šuklje se je v svoji domovini dovolj jasno pokazal kot nasprotnika katoliški ideji in v državnem zboru mu njegov govor ni pomagal, da bi bili spoznani le najmanjšo obče-koristno smer in čelaga njegovega delovanja. Kakšno zasebno smer imajo njegovi govori doma in na tujem, seveda ne vemo, dasi se govori o go-vorniku marsikaj. To pa vemo, da mi s pro-fesorjem Šukljejem nimamo niti naj-manjše zveze.

Najpreje moramo razdelitev strank na slovenskem jugu, kakor jo je blagovoli g. Šuklje označiti, odločno zanikavati. V tem smislu, v ka-terem g. Šuklje razdeljuje Slovence, ni razločka mej nami. Odkritosrčno lahko rečemo, da ima g. Šuklje dober nos. On vé, da se je sedaj radikalizmu napovedala borba. Toda ta borba velja tudi ver-skemu radikalizmu. No, glede na to mo-ramo izjaviti, da pri nas na slovenskem jugu ni narodnega radikalizma, kakor tudi ni narodnega programa. Mi smoreveži in kot reveži se žalibog moramo puliti za a b c, tako da nam za kak državno-pravni načrt ne preostaje ni sil, ni časa. To tembolj, ker nismo niti gledé temelja jedini.

Katoliško načelo jedino nas spaja in — razdvaja. S tem katoliškim načelom je tudi v zvezi to-le načelo: Mi hočemo imeti Avstrijo trdno in zdravo. Mi verujemo, da je sredi Evrope božja Pre-viđenost po čudovitih potih ustvarila katoliško državo in smo prepričani, da je ta država neobhodno po-trebna. Mi si štejemo v čast, da smo udje te države in v okviru te države hočemo živeti, za to državo hočemo delati, trpeti in če je treba, žrtvovati tudi svoje življenje. Mi vemo, da je ti državi na čelu katoliška vladarska biša, ki je v svoji skrbi za katoliško vero ohranila tudi našo na-rodnost. Zato smo katoliški Slovenci še s po-sebnega ozira hvaležni Habsburžanom in zato se s ponosom imenujemo podložniki sedanjega vladajo-čega prvaka rodbine: cesarja Frančiška Jožefa. S katoliško idejo je nerazdružljiva: ka-toliška Avstrija in katoliški vladar njen iz Habsburške rodovine. Nad 600 let smo združeni in nad 600 let se utrjujemo v tem prepričanju. Dolžnost vseh društev s katoliškim imenom je tedaj: gojiti to zavest!

Toda s tem nikakor ne trdimo, kar je trdil g. Šuklje. Mi ne smatramo nasprotnikov svojih za veleizdajice in zato obsojamo Šukljejevo tr-ditev, češ, da tišči neka stranka na slovenskem jugu — proti vzhodu.

I mi se čutimo Slovane! I mi čutimo z vsemi narodi slovanskimi. I mi spoznamo v umetni razkosanosti slovanski sovražnika svojemu kulturnemu napredku, i mi smo prepričani, da so narodi in njihove usode starejši in pomenljivejši, nego izreki kakega profesorja, če tudi mu je ime: Fr. Šuklje.

Njegov govor trdi mej vrstami, da je slo-vanska zavest v neki stranki mej nami — preživa. Mi trdimo, da je slovanske zavesti mej nami odločno premalo in da na-rodnega radikalizma mej nami — ni nič. Kdor hoče Slovence deliti mej radikale in — — — recimo: Šukljetoze plezavce, se jako moti. Razdor je jedino odtod, ker se nekateri zaslepljenci ustavljajo katoliški ideji. Svojih nasprotnikov pa vkljub temu nikakor ne pustimo obrekovati in v čemer smo z njimi jedini, v tem nas tudi profesor Šuklje ne bo razdvojil.

Svojim bralcem lahko pri ti priliki povemo, da se je hotela osnovati pri nas neka srednja protira-dikalna, ali bolje koalicijska stranka in morda se še osnuje, toda po našem mnenju tisti, ki se ji pri-družijo, niso in ne bodo nikakor zaslužili — slo-venskega imena.

Šukljejev govor sicer ni toliko znamenit, da bi se v podrobnostih bavili z njim. Naši bralci bodo iz govora samega izpredvideli dovolj, da je Šuklje — i no: Šuklje, in ničesa več, toda njegovim besedam o splošni volilni pravici moramo pridejati še nekaj besedij. Profesor Šuklje je profesor in menda misli, da je valed tega vsak človek — profesor. I seveda, delavci, proletarci ne stvarjajo — kulture, a zato trpe valed nje. In to je tudi nekaj, g. Šuklje! — Po naših skromnih mislih je narava človekova v delavcih prav tista, kakor v profe-sorjih, tovarnarjih, srednjega stanu zastopnikih in milijonarjih.

Ravno za to se gre, da se strašno nasprotje mej ubožci in bogatini in recimo: mej profesorji in neprofesorji zmanjša in da se tudi nižji slojevi prizovejo h kulturnemu delu.

Za to pa seveda prof. Šuklje nima smisla. E, da odkrito rečemo: rajše sežemo najgorjemu soci-jalnemu demokratu v roke, nego konservativcu prof. Šukljeju! On ni naš in na vsa usta povemo: Mi nismo njegovi!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. aprila.

Državni zbor.

Na dnevnem redu današnje seje državnega zbora je proračunska točka „dispozicijski zaklad“. Ni dvoma, da se tudi pri tej točki razvije živahna in zanimiva politična debata. Proti njej bodo govo-rili poslanci: dr. Gregor, dr. Začek, dr. Fer-jančič, dr. Gregorec, dr. Romančuk in dr. Gessmann.

Poljaki in židje.

Pri specialni razpravi o državnem proračunu v poljskem klubu spravili so židovski poslanci tudi židovsko vprašanje v razgovor. Dr. Byk je tožil, da se židje načeloma ne jemljejo v državno službo. Židovskim prošnjikom se pravi kar brez ovinkov, naj prestopijo h kaki drugi veri, ker sicer ne dobe službe. Byk je rekel, da podpira vlada na ta način protisemitsko gibanje in obljubil, da spravi to stvar v državnem zboru v razgovor. Očital je levičarjem, da so v tem oziru neodpustno ravnodušni in zahte-val, naj vlada glede židov drugače postopa, kakor doslej. V istem zmislu so govorili še nekateri drugi židovski poslanci, ostali poljski poslanci pa so ugo-varjali le to, da je imenovanje uradnikov stvar ekse-kutive, katere ni smeti spraviti v parlament.

Ogerski državni zbor.

Včeraj so se v ogerakem državnem zboru za-čele tiste po Kossuthovi smrti prouzročene raz-prave, od katerih izida je odvisna usoda sedanjega ministerstva. Najprej se je razpravljalo o predse-dnikovih ukazih glede ravnjanja s tujci, ki pridejo v državnozbornske, za poslance namenjene prostore, kateri ukazi so bili prouzročili konflikt mej pred-sednikom in časnikarji. Po nekaterih ostrih govorih se je dotično poročilo odobrilo. Potem se je čitalo zahvalno pismo Kossuthovih sinov in poročilo o udeležbi zbornice pri pogrebu. Posl. Hoyt je tožil, da zbornica ni bila dostojno zastopana pri pogrebu in je predlagal, naj se izreče predsedniku nezaup-nica. Beöthy je trdil, da je predsednikovo postop-anje izviralo iz krivo razumljene lojalnosti in za-bteval, naj predsednik odstopi. Ministeraki predse-dnik je povdarjal, da mora zbornični predsednik pri vseh važnih stvareh postopati dogovorno z vlado. V govoru stoječe vprašanje je bilo brez dvoma tako, predsednik je sicer ravnal, kakor se mu je zdelo in po svoji volji storil dotične ukrepe, ali ustregel je z njimi intenciji vlade in zato naj se dotično poročilo odobri. Pri glasovanju se je pred-lagana nezaupnica odklonila s 67 glasovi večine, poročilo pa vzelo na znanje.

Vnanje države.

Nova srbska vlada.

Novi srbski minister unanjih del, Lozanić, raz-poslal je srbskim zastopnikom v inozemstvu okrož-nico, v kateri seveda po svoje pojasnjuje postanek minole ministerke krize in program nove vlade. V tej okrožnici pravi, da je zadnja krizo prouzročilo razglašanje Mijatovićevega pisma na Pariškega ban-kirja Hoskierja. O tej priliki se je tudi uvaževalo, ali bi ne kazalo rekonstruirati ministerstvo, da se na ta način rešijo nasprotstva o metodi, kako je doseči vladne smotre glede notranjih razmer v Srbiji. Privrženci odločnejšega postopanja so imeli večino in v tem zmislu se je tudi ministerstvo preosnovalo. Vladni program se ni premenil in bo tudi nova vlada skrbela za red v deželi in za točno izvrševanje vseh obvez napram drugim državam, zlasti pa za ohranitev dobrega razmerja mej njimi in Srbijo, valed česar se je ministerstvo unanjih del poverilo možu, ki ni privrženec nobene sedanjih smerij evropske politike.

Italija.

Vsi listi razpravljajo na dolgo in na široko o sestanku nemškega cesarja in italijanskega kralja v Benetkah ter popisujejo sila obširno vse slavnosti, vršivše se o tej priliki. Nas zanima v prvi vrsti politični moment tega sestanka, kajti o tem ni dvoma, da sta se oba vladarja razgovarjala tudi o političnih stvareh, zlasti o zmanjšanju italijanske vojske, katero vprašanje je sedaj na dnevnem redu, in o narodno-gospodarskih razmerah, kar dokazuje navzočnost italijanskega trgovinskega ministra. — Politična situacija se je sedaj v toliko pojasnila, da ni več dvomiti o vladnih namerah. Crispi je v finančnem odseku odločno odklonil zmanjšanje vojske in se potegnil za vse svoje finančne predloge, odsek pa je tudi ostal pri svojih že prej storjenih sklepih, tako da je razpust poslanske zbornice skoro neizogibna stvar.

Dopisi.

Is Zagreba, 8. aprila. [Izv. dop.] (Pro-test hrvatskih vseučiliščnikov.) Tukajšnji vseučiliščniki razglasili so ta-le protest: „Hrvatska vseučiliščna mladina zmetra za najne potrebno in za sveto svojo dolžnost, da izraza svoje nasprotno-stvo zaradi nepriznane umirovljenja vseučilišč-nega profesorja, veleučitelja in veleučitelja g. dra. Šandorja pl. Bresztyenszkega. — V tem umirovljenju dra. Bresztyenszkega, ki je svojimi sijajnim umom in značajem mogel se mnogo let biti na čelo in na čast hrvatskemu vseučilišču, vidi hrvatsko dijaštvo težek udarec za najvišje naše učilišče, a očito kri-vico njemu samemu. — Hrvatska vseučiliščna mla-dina ve dobro, da je temu činu visoke vlade iskati uzrokov izven njegovega profesorskega delovanja, zakaj gospod dr. Bresztyenszky je po svoji učenosti, marljivosti in izredni naklonjenosti dijakom, stoječ v cvetu moške dobe poklican, kakor malokdo drugi biti mladini i nadalje duševni voditelj in učitelj, uzor poštenja in značajnosti. S skrbjo gleda mladina na bodočnost hrvatskega vseučilišča, kjer pri na-meščenju in umirovljenju profesorjev ne odločajo znanstveni, nego drugi obziri, s čimer se vseučilišče, ki bi imelo služiti samo znanosti, podreja idejam, s katerimi bi ne smelo biti v nikaki zvezi. In to se ima zmetrati za glavni vzrok, da se naše hrvatsko vseučilišče ne povzdigne na visočino drugih sličnih zavodov evropskih. — Hrvatski vseučiliščni mladini ne more in ne sme biti vsejedno, kuga dobi za učitelja, a kdo se jej vzame, pa je zato na legalni vseučiliščni skupščini odločila, da protestuje najod-ločnejše proti postopanju, s katerim se črni čast in ugled naše „almae matris“ pred svetom, in uniču-jejo vse najlepše nade, katere so nanjo polagali ujeni snovatelji in ves hrvatski narod. Dano in jednoglasno vzprejeto na legalno sklicani vseučiliščni skupščini dne 8. aprila leta 1894.“

Domače stvari.

— (Ljubljanske občinske volitve.) Včerajšnji „Slovenec“ ugovarja naši, v soboto iz-rečeni trditvi, da se misli klerikalna stranka ude-ležiti letošnjih volitev v občinski svet ter pravi, da se jih kat. pol. društvo ne bo udeležilo, pač pa da so se nekateri meščani na svojo pest združili in po-stavili kandidate. Kdo pa so ti meščani? Sami pri-znani kolovodje kat.-pol. društva! To se je videlo na volilnem shodu v nedeljo. Spremenila se je samo firma, stranka teh „meščanov“ pa je tista, ki se zbira okolu „Slovenca“ in okolu kat.-pol. društva. Zakaj to društvo ni za stranko vzelo vodstva volitev v roke, nam ni znano, slutimo pa, da iz taktičnih razlogov. Prvič, ker ni popularno, drugič, ker ima agitacija dosti lepše lice, če se vodi v imeni me-ščanstva, nego v imeni nekaterih duhovnikov in tretjič, ker so ti meščani ponujali Ljubljanskim Nemcem nekaj kompromis ter bili pripravljeni, v listo svojih kandidatov postaviti tudi nekaj ne pro-nonciranih Nemcev, samo da si zagotove pomoč nemške stranke. Ker se tak kompromis pa vender ne more skleniti pod firmo slovenskega polit. društva, zato so se gospodje nasprotniki organizo-vali kot „meščanski odbor“ in s to zastavo name-ravajo stopiti v boj. Če bi gospodje od katoliškega društva radi imeli nekaj zastopnikov v mestnem zboru, bilo bi pač pametneje, ako bi stopili z našo narodno stranko v razgovor, ki bi jim gotovo pri-volila nekaj mestnih zastopnikov!

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v sredo, 11. t. m. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Oznaila predsedstva. II. Pravnega in personalnega odseka poročilo o Pre-dovičevi ponudbi gledé prostora za prašičji sejem in o Ljubljanske mesarske in gostilničarske zadruga prošnji tičoč se te stvari. III. Finančnega odseka poročilo a) o mestne hranilnice Ljubljanske račun-skem zaključku za 1893. leto; b) o Jožefa Regalija novi ponudbi gledé prodaje hiše šte. 26. v Kravji dolini; c) o Antona Kocmurja ponudbi gledé nakupa hiše šte. 16. v Poljskih ulicah; č) o Ljubljanskega nemškega gledališkega društva prošnji za podporo; d) o priznanji nagrade mestnim policijskim stražni-kom za zasledovanje psov, katerih gospodarji so se hoteli odtegniti plačilu pasje takse. IV. Stavbinskega odseka poročilo a) o določitvi parcelovanja in načina zazidovanja Ant. Dečmanovega sveta na Poljanah; b) o V. Treotovi ponudbi gledé nakupa stavbinskih parcel ob novi Tržaški cesti; c) o dra. V. Gregoriča

prošnji za natančnejše določilo pogojev glede zadrževanja nekdanjega posestva na Rasljevici cesti. V. Šolskega oddelka poročilo a) o določilih, kako se oddaja ustanova letnih 250 gld. osnovana 1881. leta za obiskovanje kake višje obrtne šole; b) o računu vodstva I. mestne deške ljudske šole glede porabe dotacije za vzdrževanje šolskega vrta v šolskem letu 1892/3; c) o istega vodstva računu glede porabe dotacije za stalno razstavo učil 1893. leta; VI. Policijskega oddelka poročilo o vabilu na higijenični kongres v Budimpešti. VII. Vodovodnega upraviteljskega predlog, da se podaljša jedna vodovodna cev pri mestni graščini Podturnom do ondotnega gospodarskega poslopja. Tajna seja.

— (Osebnosti.) Notarjem v Ajdovščini je imenovan notarski kandidat v Trstu dr. Marij Pascoletto. Aji je slovenskega jezika zmožen, ne vemo.

— („Radogoj“) podaril je rodoljub gosp. J. S. v Ljubljani po uredništvu našega lista 20 kron, katere smo izročili g. blagajniku. Živio!

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista je poslal: Gosp. J. S. v Ljubljani 20 kron. — Živio!

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani poslal je uredništvu našega lista: Gospod J. S. v Ljubljani 20 kron. — Živio!

— (Zahvala.) Odbor društva „Narodni dom“ v Ljubljani hvaležno potrjuje, da mu je izročilo uredništvo „Slov. Naroda“ 110 kron 15 vin., katere so mu bile poslale od dne 1. do 31. marca t. l. (incl.) in izkazane v številkah 49. do 73. „Slov. Naroda“. Dalje 70 kron, darovanih od nekaterih rodoljubov namestu venca pokojni g. Murmikov, skupaj torej 180 kron 15 vin. Vštevi zadnji izkazanih 978 kron 8 vin. je torej izročilo uredništvu „Slov. Naroda“ 1158 kron 23 vin., nabranih od dne 23. maja m. l. do dne 31. marca t. l. (incl.) S tem se je dosegel in presegel prvi kronski tisočak za „Narodni dom“. Presrečno zahvalo č. gg. rodoljubnim darovalcem in darovalkam. V Ljubljani dne 9. aprila 1894. Dr. vit. Bleiweis-Trsteniški, predsednik. Dr. Jos. Staré, blagajnik.

— (Zagrebaško narodno gledališče.) Novi intendant Zagrebaškega gledališča dr. Miletič angažiral je — kakor poroča „Agr. Tagblatt“ — gospo Borštnik-Zvonarjevo od 1. junija t. l. počenši za narodno gledališče v Zagrebu ter bode bodoči mesec nastopila še dvakrat kot gost. Potem pa dobi daljši odpust in pojde v Glinu, da se priuči hrvatskemu jeziku. Kakor prijavlja omenjeni list, bode pozneje tudi njen soprog g. Borštnik vstopil mej igralno osebje hrvatskega gledališča.

— (Zdravstveno stanje.) V prisilni delavnici se v poslednjih treh tednih ni pojavil noben nov slučaj trahoma. V tem času sta ozdravela dva bolnika in je zdaj še osem bolnikov za trahomom.

— (Včerašnji mesečni živinski semenj) se je prav dobro obnesel. Priglasilo se je 737 konj in volov, 193 krav in 37 telet, vkupe torej 967 glav. Kupčija je bila prav živahna. Za konje so bili došli kupci iz Italije, a posebno dobro so se prodajali voli, za katere je došlo precej kupcev iz raznih krajev, jeden celo z Moravskega.

— (Kamniško učiteljsko društvo) predstavi svoje zborovanje saradi seje c. kr. okrajnega šolskega sveta od 19. na 26. dan aprila meseca.

— (Radeški občinski tajnik.) Iz Radeč se nam piše: Napredek v narodnem oziru je pri nas očividni, pred dvema leti je bil naš občinski zbor še povsem nemšk, slovenskega zapisnika nismo poznali, uradovale se je izključno v nemškem jeziku. Jedno leto sem je drugače, tukajšnji občinski urad je začel slovenski uradovati, kar je sosebno kmatom jako všeč. Kaže se pa, da se nam je zgodilo kakor tistemu polžu, ki je 7 let čez prelaz lezel, a nazadnje vender, ko je do vrha dospel, nazaj padel. Dne 22. marca t. l. imenoval se je novi občinski tajnik. Za to mesto se je več narodnih prositeljev oglasilo, a nobeden izmed njih je ni dobil, ampak podelila se je ta služba po nasvetu voditelja občinskega urada osebi, katere še slovenski pozdraviti ne zna, možu ki je, kakor je vsem tu znano, bil, je in ostane največji sovražnik narodu, kajti dostikrat ga je bilo že slišati: „verfluchte windische Sprache und deren Pervaken!“ To je pač lep pozdrav narodu, in ravno tega moža postavili so, da bi skrbel za narodni blagor. Kaj torej pomaga, če se jeden človek še tako trudi, kakor se je naš gosp. župan, ako ga drugi ne podpirajo. Zato raj je res, kar je sto ljudij zidalo več časa, podrl je sedanji

občinski voditelj v jednom hipu. Bog mu daj srečo, da ne tukaj!

— (Savski most pri Radečah.) Ker dela pri novem mostu pri Radečah napredujejo jako povoljno, bode most bržkone gotov do konca meseca julija in bode torej kmalu ustrezno splošnji želji vsa tamošnjega prebivalstva.

— (Umrl) je dne 6. t. m. gospod Janez Hofbauer, posestnik in usojar v Sevnici. Rajnik je bil blag in miren značaj, dober oče ne samo svojcem, ampak sploh vsem siromakom in v narodnem oziru odločen in neomahljiv. Pogreb je bil sijajen.

— (Goriške novice.) Urednik „Soče“ g. A. Gabršček bil je pri četrti obravnavi zaradi znane časnikarske sfere, o kateri smo že večkrat govorili tudi v našem listu, tudi v drugi instanci oproščen. Zagovarjal se je zatoženec sam. Državno pravdnništvo pa misli baje napraviti pritožbo celo na Dunaj „v obrambo zakona“. Ta tiskovna pravda je trajala 11 mesecev. — Furlanska železnica se bode odprla koncem bodočega meseca, izvršila se je torej še prej nego v jednem letu. O Vipavski železnici pa ni ničesar čuti. Načrti so pač izgotovljeni in bi bilo treba, da se ganejo merodajni krogi, ki imajo to stvar v rokah. Obe železnici sta se smatrali kot jedno samo vprašanje, katero treba skupno rešiti.

— V Gorici se je poročila gdnja. Olga Jegličeva, hči znanega rodoljuba dež. računarja g. Jegliča z g. Henrikom Schmalzem, uradnikom drž. železnice in rez. poročnikom v Selzthalu. — Posojilnica in hranilnica v Ajdovščini prične svoje delovanje dne 1. maja. Deleži znašajo po 10 gld., vstopnina 2 gld. za osebo. Posojila se bodo dajala le udom posojilnice, hranilne uloge pa se bodo vzprejemale od vsakega. — „Sadjarako društvo v Kobaridu“ je imelo v nedeljo dne 8. t. m. svoj prvi občni zbor, katerega se je udeležilo mnogo kmetovalcev iz Kobarida in okolice.

— (Novi hrvatski ritual.) Iz Rima se poroča „Kat. Dalm.“, da je sveti Oče dovolil razpečavanje novega hrvatskega rituala. Tisek druge izdaje glagolskega misala je že dogotovljen.

— (Občinske volitve v Vršaru v Istri.) V Vršaru, v Poreškem političnem okraju, vršile so se pretečene dni občinske volitve. Do sedaj so v tej sicer hrvatski občini gospodovali Italijani. Narodna zavest, ki se vzlic vsem zaprekam vedno bolj širi po Istri, počela je pa tudi v Vršaru poganjati lep cvet, ki je pri zadnjih volitvah že nekaj sadu obroditel. V tretjem volilnem razredu zmagali so kandidati italijanske stranke, v drugem so Hrvatje zmagali, v prvem razredu so pa bili izvoljeni 4 Hrvatje in 4 Italijani. V občinskem svetu Vršarskem bo torej odsej sedelo 12 Hrvatov in 12 Italijanov ali prav za prav šarenjakov t. j. renegatov, ki so pa še hujši naši nasprotniki nego pravi Italijani kajti „poturica gori od Turčina“. Hrvatska stranka bi bila izvestno v vseh treh razredih prodrla s svojimi kandidati, ako bi bila nekoliko bolje organizovana. Z ozirom nato pa, da je sestavil volilne liste italijanski občinski odbor, ki ni gledal na to, kar veleval zakon, ampak na to, kar je ugajalo strankarskim namenom; če pomislimo, da je naše ljudstvo še neuko ter da nima v tej občini nobenega voditelja, kateremu bi bile dobro znane vse postavne določbe v tem pogledu, razveseliti se moramo prav iz srca tega prvega uspeha narodnih Vršarcev. Pozabiti ne smemo tudi na to, kdo je voditelj c. kr. okrajnega glavarstva v Poreču: italijanski pobratim, kateri intencijam vit. Rissalinijski tako dobro ustreza, da mu niti ne privoščiti potrebnega pokoja, dasi ima že 43 službenih let!

— (Prošnjo za dovolitev zgradbe novega gledališča v Zagrebu) je izročila deželna vlada hrvatska v soboto opoldne mestnemu poglavarstvu Zagreškemu.

— (Razpisana služba.) Pri novem c. kr. poštnem uradu v Zgornjih Gorjah pri Bledu je razpisano mesto poštnega odpravitelja. Letna plača znaša 150 gld., uradni pavšale 40 gld. in selski pavšale 150 gold. Za vzdrževanje vsakdanje selske poštnice zveze mej Bledom in uradom v Gorjah. Jamščine je položiti 200 gld. Prošnje do 21. t. m. pri poštnem in brzojavnem vodstvu v Trstu.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (Ponarejevalci avstrijskih petdesetakov) so že pod ključem. Zasluga, da se jim je prišlo na sled, gre nadzorniku javne varnosti v Vidmu. Ta, z imenom Bertoja je že dlje časa imel na sumu nekega Erika Calligara, ker je ta še precej razkošno živel, ne da bi se vedelo, s čim toliko denarja zasluži. Calligaro je pogostoma zahajal v bližnjo vas Baderno in se tam z raznimi tujimi ljudmi shajal, kar se je Bertoji čudno zdelo. Nekega dne, ko je Calligaro zopet v Baderno šel, preobleče se Bertoja v žensko obleko. Posrečilo se mu je dobiti v gostilni, v katero je po navadi zahajal Calligaro, prostoroček, s katerega je Calligaro lahko opazoval, ne da bi slednji njega zapazil. Calligaro je sedel v gostilniški sobi z nekim mladim elegantno oblečenim gospodom, ter bil z njim v živahnem ali bolj tihem pogovoru. Hkrati potegne iz žepa dva zavitka ter ju izroči tujcu, ki na to odšteje večjo svoto denarja. Bertoja skoči pri tej priliki naglo iz zakotja, ter stopi z revolverjem v roki pred Calligara in njegovega tovariša, in ju aretirata. Poznejša preiskava je dokazala, da je bilo v zavitkih, katere je Calligaro izročil tujcu, 1877 avstrijskih petdesetakov.

* (St. Radegund,) to preskušeno dobro znano zdravilišče z mrzlo vodo je svoje gostoljubne dvore zopet otvorilo dne 1. aprila.

* (Pri izgreduh v Krakovu,) ki so se vršili povodom Kosciuszkovih slavnosti, je po policijskih poizvedbah bilo v 187 stanovanjih pobitih okoli 1500 oken. Škoda znaša kakih 1000 gld. Minuli petek je zopet policija jednajst izgreduh izročila kazenskem sodišču.

* (Ogromno rožno drevo.) V Freiburgu na Bavarskem nabaja se v vrtnariji Wehrlijevi jedno največjih rožnih dreves cele Nemčije. Drevo je staro 12½ let in zavzema prostor 74 kvadratnih metrov. Navzlic še zgodnjemu času ima to ogromno drevo že kakih 10.000 rožnih popkov.

Brzojavke.

Celovec 10. aprila. Kanonik Andrej Alijančič včeraj umrl.

Trst 10. aprila. Včeraj se je pri tukajšnjem sodišču začela kaz. obravnava zoper anarhističnega agitatorja Roviga in štiri njegove tovariše. Vsi obtoženci so italijanske narodnosti.

Dunaj 10. aprila. Deželnoobrambni odsek državnega zbora je razpravljal o zakonu glede dolžnostij zglaševanja črnovojnikov in sklenil nekatere olajšave.

Praga 10. aprila. V Dandledu nastal je mej orožniki in štrajkujočimi rudarji velik konflikt. Orožniki so streljali in več oseb težko, nekatere pa lahko ranili. — Pri Pragi našla je neka dekla dinamitno bombo, ki jej je v rokah razpočila in jo nevarno ranila.

Bruselj 10. aprila. V Herchiesu vrgli so anarhisti v hišo nekega notarja dinamitno bombo. Eksplozija je prouzročila veliko škodo.

Madrid 10. aprila. Delavsko gibanje rase čedalje bolj, zlasti v provincijah Sevilla in Kadiks, postalo pa je posebno nevarno, ker so se delavcem pridružili tudi kmetski posli.

Poslano.

V včerašnjem poročilu o volilnem sbodu se ni omenilo, zakaj se je gosp. Lenče v imenu obrtnikov protivil moji nadaljeji kandidaturi za mestni zbor. Da torej o vzrokih ne bode dvoma, povem naj jaz, da je g. Lenče izjavil, da me obrtniki zato več ne marajo, ker „da jaz zastopam interese velicega kapitala.“

S tem je torej zadeva, ki se tiče moje kandidature, konečno pojasnjena. Ker bodem pa še odločil dve zadnji častni službi v okviru našega obrtniškega, da s tem ustrezem meni dobro znanim protivnikom; ne morem si kaj, da bi tem potom ne opozoril naše obrtnike-rokodelce na neko drugo jako važno zadevo, ki je sicer tudi v zvezi z mojo osebo, a ima posebno malim rokodelcem več in neposredno koristiti, nego vsa dosedanja zakonodaja o zadrugah in dokazu zmožnosti in katero so v tek spravili jedino le zastopniki slovenskih obrtnikov pri obrtni enketi na Dunaji.

Nekaj poslancev predložilo je namreč državnemu zboru predvčerašnjim načrt zakona v varstvo prislužka malih obrtnikov-rokodelcev, s katerim imajo pridobiti pravico do rubežni svojega izdelka dokler ni plačan. To potrebo naglašal sem jaz v imenu vseh slovenskih odposlancev na Dunaji. Ker pa te ideje nihče izmed drugih odposlancev ni sprožil, je potreba, da se naši obrtniki pravočasno obrnejo do državnega zbora s prošnjo, da se tak zakon sklene. To smatral sem si v dolžnost še objaviti našim rokodelcem kot njih nekdanji zastopnik pri obrtni enketi.

Matija Kuno,
krojač.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehalo ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (16—5)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:
 7. aprila: Urša Jenko, kajžariča, 60 let, Kravja dolina št. 11. — Reza Košir, molarica, 72 let, Krojaške ulice št. 4. — Frančiška Klačar, poročnikova žena, 73 let, Stari trg št. 4.
 8. aprila: Frančiška Perko, krojačeva vdova, 69 let, Florijanske ulice št. 16. — Ana Matozel, zasebnica, 85 let, Florijanske ulice št. 13. — Feiks Šavnik, agentov sin, 4 leta, Poljanski nasip št. 48. — Alojzij Stradner, kolar, 26 let, Sv. Petra nasip.
 9. aprila: Marija Banovec, delavčeva hči, 23 dni, Trnovske ulice št. 11. — Ana Keržič, pekova žena, 29 let, Karlovska žena st. 22. — Janez Dražil, posestnik, 81 let, Ulice na Grad št. 6.
 V deželni bolnici:
 6. aprila: Anton Zidar, gostač, 73 let.
 7. aprila: Jakob Cesar, črevljar, 60 let.
 8. aprila: Ivana Jurkovič, šivilja, 22 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. aprila	7. jutraj	737.4 mm.	8.0° C	sl. vzh.	d. jas.	0-70 mm
	2. popol.	737.5 mm.	17.0° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	737.5 mm.	10.6° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 11.9°, za 2.9° nad normalom.

Dunajska borza
 dné 10. aprila t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	98 „ 30 „
Avstrijska zlata renta.	119 „ 20 „
Avstrijska krona renta 4%.	97 „ 95 „
Ogerska zlata renta 4%.	118 „ 15 „
Ogerska krona renta 4%.	95 „ 20 „
Avstro-ogerske bančne delnice.	1013 „ — „
Kreditne delnice.	353 „ 50 „
London vista.	124 „ 80 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	61 „ 12 1/2 „
20 mark.	12 „ 21 „
20 frankov.	9 „ 92 „
Italijanski bankovci.	43 „ 75 „
C. kr. cekini.	5 „ 88 „

Dné 9. aprila t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197 „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 „ 25 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	123 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	199 „ 50 „
Ljubljanske srečke.	23 „ 25 „
Endolfove srečke po 10 gld.	22 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	152 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	287 „ — „
Papirnat rubelj.	1 „ 34 „

Polonica Vilar
 v Dobu
Dr. Štefan Divjak
 zdravnik v Prevojah
 zaročena.
 Dob, 3. aprila 1894. (406)

J. ANDĚL-A
 novo izumljeni
prekomorski prašek
 ugonablja prav sigurno:
 ščurke, molje, stenice, bolhe, žoharje, muhe, mravlje, prešičke, ptičje pršice, sploh vse žuželke.
 Dobiva se pristen povsod tam, kjer se nahajajo Andělovi plakati.
 Tovarna in razpošiljalnica: (784—8)
J. ANDĚL, drogerija „pri črnem psu“,
 v Pragi, Husova ulica št. 13.
 Pristni prašek se dobiva v Ljubljani pri Albinu Šlišar-jl, Dunajska cesta št. 9.

Frana Rastohar-ja
 hišnega posestnika, trgovca in gostilničarja,
 kateri je včeraj dné 9. aprila, po kratki, mučni bolezni, v 38. letu dōbe svoje, mirno in Gospodu zaspal.
 Pogreb predragega rajnika bode v sredo dné 11. aprila iz hiše žalosti Karlovska cesta št. 19 na pokopališče k sv. Kristofu.
 Sv. maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.
 Dragi rajnik priporoča se v blag spomin in molitev.
 (405) **Žalujoči ostali.**
 V Ljubljani, dné 10. aprila 1894.

Zahvala.
 Za vsa milovanja in mnogoštevilno udeležbo, posebno pa za krasne vence, darovane o priliki smrti in pogreba našega preljubljenega soproga, oziroma očeta in deda, gospoda
Janeza Hofbauer-ja
 izrekamo vsem udeležnikom najtoplejšo zahvalo z zagotovilom, da so nam omenjeni dokazi ljubavi in sočutja prijateljev in znancev bili v veliko tolažbo.
 Sevnica, dné 8. aprila 1894.
 (404) **Žalujoči ostali.**

Otročji vozički
 trajno in jako solidno izdelani po smešno nizki cen
 gld. 5.50 komad in više priporoča
Fr. Stampfel (357-8)
 Ljubljana, Kongresni trg (Tonhalle)
 (Kočevska domača obrt).

VIZITNICE
 priporoča
 „Narodna Tiskarna“
 po nizkej ceni.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.
Izvod iz voznega reda
 veljavnega od 1. oktobra 1893.
 Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.
Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).
 Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
 Ob 7. uri 06 min. sputraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
 Ob 12. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
 Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnice, Gurk, Genavo, Paris, Linz, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
 Ob 5. uri 55 min. sputraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
 Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Gurkha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
 Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Postabla, Trbiša.
 Ob 9. uri 27 min. sputraj osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).
 Ob 6. uri 25 min. sputraj v Kočevje.
 „ 12. „ 00 „ popoldne „ „
 „ 6. „ 10 „ sputraj „ „
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
 Ob 8. uri 10 min. sputraj iz Kočevja.
 „ 1. „ 01 „ popoldne „ „
 „ 8. „ 46 „ sputraj „ „
Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).
 Ob 7. uri 18 min. sputraj v Kamnik.
 „ 9. „ 05 „ popoldne „ „
 „ 6. „ 50 „ sputraj „ „
Prihod v Ljubljano (drž. kol.).
 Ob 6. uri 51 min. sputraj iz Kamnika.
 „ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
 „ 6. „ 30 „ sputraj „ „ (4—79)

Trgovski pomočnik
 dobro izurjen v speceriji in manufakturi, vešč slovenščine in nemščine, želi stopiti v jednako službo v Ljubljani. — Ponudbe vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (375—3)
Direktne naročbe elegantnega
Liberškega suknenege blaga
 za cele obleke po nizki ceni. Čisto volneni cheviot in gredšane tkanine (Kammgarne). Cela obleka za gospode gld. 6.70. Vzorca se pošiljajo, če se nam pošlje znamka za 5 kr. **Fran Rehwald sinovi**, zaloga suknenege blaga v **Liberči** (Reichenberg), Češko. (369—3)

Št. 2143.
Razglas.
C. kr. okrajno sodišče v Kamniku s tem naznanja, da se bo na prošnjo dedičev po dné 14. gredsa 1893 v Komendi hiš. št. 1 v sodnem okraju kamniškem umrli graščakini **Neži Černič**, namreč Helene Nabum v Aleksandriji, Jurija Čebuli v Kamniku, Franciške Jožefe Lotrič v Kamniku, Minke Lah v Kapljivasi in nl. Franceta Čehun od ondod (vsi zastopani po g. dr. Karolu Schmidinger ju, c. kr. notarju v Kamniku), Antonije Legan v Biatru in Franciške Jenko v Ljubljani (obe zastopani po g. dr. Franu Papež-u, odvetniku v Ljubljani) vsled dovoljenja veleslavnega c. kr. dež. sodišča v Ljubljani kot zapuščinske oziroma realne oblasti z dné 20. marca 1894, št. 2671, in vsled tusodnega nadvarstvenega dovoljenja gledé nl. Franceta Čehun z dné 15. marca 1894, št. 1761, vršila
dné 19. aprila 1894 ob 11. uri dopoldne
na lici mesta komendske graščine v graščini hiš. št. 1 v I. nadstropju
prostovoljna sodna dražba in prodaja
 gori imenovanim dedičem iz zapuščine Neže Čeraič dedno pripadlih v sod. okraju kamniškem ležečih posestev, namreč:
 1. v hranjski deželni deski sub vlož. št. 547 vpisane **komendske graščine hiš. št. 1** v katastralnem skupnem površju 269 oral 119 □ sežnjev sodno cenjene na **25.719 gld.** in
 2.) v zemljiški knjigi c. kr. okrajnega sodišča v Kamniku vpisanega **posestva vlož. št. 117** katastralne občine Kapljivas v katastralnem površju 209 □ sežnjev, sodno cenjenega na **12 gld.** — da se bo ta prodaja, ki se je dovolila na prostovoljno prošnjo gori imenovanih dedičev, vršila nekvarno zastavnim pravicam eventualnih tabularnih upnikov; — da se bodo označena posestva le za gori navedene cenile cene izklicala in v smislu za nl. dediča Franceta Čehuna s tusodnim odlokom z dné 15. marca 1894, št. 1761, nadvarstveno, za vse dediče kot prodajalce pa z odlokom veleslavnega c. kr. deželnega sodišča z dné 20. marca 1894, št. 2671, zapuščinsko-oziroma realno-oblastno odobrenih dražbenih pogojev in sicer le za ali nad cenilno kot izklicno ceno po poprejšnji še pred zaključkom dražbenega zapisnika pritrilni izjavi prodajalcev največ ponujajočemu oddala. Nadalje da mora vsak ponudnik pred pričetkom dražbe položiti v roke dražbenega komisarja vadij in sicer gledé posestva deželnoknjižna vloga št. 547 znesek 5200 gld., gledé zemljišča vlož. št. 117 kat. občine Kapljivas pa znesek 5 gld. v gotovini, v tudeželnih hranilničnih vlogah ali v pupilarnovarnih vrednostnih papirjih. Slednjič da ležé vsa to prodajo zadevajoča pisma in listine, posebno deželnoknjižni in zemljejknjižni izpiski, katastralni posestni listi, zapisnik o ceni tvi posestev in dražbeni pogoji tusodno, dražbeni pogoji pa tudi v pisarnah dr. Karola Schmidinger-ja, c. kr. notarja v Kamniku, in dr. Frana Papež-a, odvetnika v Ljubljani, na ogled.
C. kr. okrajno sodišče v Kamniku
 dné 5. aprila 1894.
 C. kr. okrajni sodnik: **Polo.**